

Тойзи ученикъ е награденъ за прилѣжаніе. — Ты играешъ на топъ. — Братъ ми пише хубаво.

12. Кажете въ нѣколко прѣдложенія:

1) Что правите сега,

2) Что правехте, что сте правили, что правихте, что бѣхте правили вчера.

3) Что ще правите утрѣ.

§ 7.

Л и ц а.

1. Въ прѣдложеніе: *пишѣ тетраджъ изъ Българскѣ-тѣ Исторіѣ*, подлежаще ся подразумѣва: азъ, сирѣчь: Цоньо, който говори това. Сказуемо-то: *пишѣ тетраджъ изъ Българскѣ-тѣ Исторіѣ*, показва, че дѣйствиѣ-то принадлежи на говоряще-то лице—на Цоня.

Кога е подлежаще-то лице говоряще, тогава ся то нарича *първо лице*.—Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на говоряще-то лице, стои въ *първо лице*. *Азъ*—подлежаще 1-о лице; сказуемо-то: *пишѣ тетраджъ изъ Българскѣ-тѣ Исторіѣ*, стои въ 1-о лице.

2. Въ прѣдложеніе: *ты скоро ще начнешъ да ѣ учишь*, подлежаще е: *ты*, сир. Пенко, комуто говори Цоньо. Сказуемо-то: *скоро ще начнешъ да ѣ учишь*, показва, че Българскѣ-тѣ Исторіѣ ще начне скоро да ѣ учи Пенко, комуто говори Цоньо.

Кога подлежаще-то е лице, камъ което ся обръща говорящій, тога ся то нарича *второ лице*.—Сказуемо-то, кога показва, че дѣйствиѣ, или состояніе принадлежи на онова лице, на което говорятъ, стои во *второ лице*, *Ты*—подлежаще второ лице; сказуемо-то: *скоро ще начнешъ да ѣ учишь*, стои во второ лице.